

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z. P.

przeciwko W. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 czerwca 2013 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 15 lutego 2013 r.,

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. zasądza od W. K. na rzecz Z. P. koszty postępowania zażaleniowego w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w T. wyrokiem z dnia 19 września 2011 roku (sygnatura akt ...263/10) zasądził od W. K. na rzecz Z. P. kwotę 98.300 złotych z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie przez pozwanego robót budowlanych. Apelacja pozwanego W. K. została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 lutego 2012 roku (sygnatura akt ...480/11). W skardze z dnia 27 sierpnia 2012 roku, W. K. domagał się wznowienia tego postępowania i uchylenia powyższego wyroku, wskazując jako podstawę wznowienia, zarzut oparcia wyroku na podrobionej dokumentacji technicznej obiektu, w którym wykonywał roboty budowlane (art. 403 § 1 punkt 1 k.p.c.). Skarżący podniósł także, iż w dniu 31 maja 2012 r. zawiadomił Prokuraturę Rejonową w T. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa sfałszowania dokumentacji technicznej, przedłożenia tej dokumentacji w charakterze dowodu w sprawie ...263/10 oraz poświadczenia przez radcę prawnego, że dokumentacja jest zgodna z oryginałem dokumentacji technicznej, przy czym postępowanie to zostało umorzone w dniu 27 grudnia 2012 r. postanowieniem KPP w T.

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2013 r., Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę z uwagi na nie wykazanie przez skarżącego ustawowej podstawy wznowienia. Sąd ocenił, że znajdująca się w aktach sprawy dokumentacja techniczna nie została podrobiona ani przerobiona, albowiem braki w zakresie podpisów i pieczętek czy uzgodnień i projektów instalacji świadczą co najwyżej o jej niekompletności, sygnalizowanej zresztą przez biegłego sporządzającego opinię w sprawie.

W zażaleniu skarżący, zarzucając naruszenie prawa procesowego, tj. art. 403 § 1 punkt 1 k.p.c. przez jego błędną wykładnię i błędne zastosowanie, wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez wznowienie postępowania i zasądzenie na rzecz pozwanego od powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarga o wznowienie postępowania jest środkiem prawnym o mieszanym charakterze, łączącym pozew (czyli pismo wszczynające nową sprawę) ze środkiem zaskarżenia skierowanym przeciwko prawomocnemu orzeczeniu sądu, nadzwyczajnym środkiem prawnym o limitowanych podstawach, wskazanych w art. 401, 401¹ i art. 403 k.p.c. Jej wniesienie inicjuje postępowanie dwufazowe, w którym najpierw sąd bada dopuszczalność skargi o wznowienie (w zależności od wyniku kontroli następuje zwrot skargi lub jej odrzucenie), a następnie, po przesądzeniu dopuszczalności skargi, rozpoznaje ją merytorycznie i wydaje stosowne rozstrzygnięcie.

Skarżący oparł skargę na tak zwanej właściwej przyczynie restytucyjnej, przewidzianej w art. 403 § 1 punkt 1 k.p.c., zgodnie z którym można żądać wznowienia na tej podstawie, że wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym.

Podzielić należy w pełni stanowisko Sądu drugiej instancji zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że w realiach rozpatrywanej sprawy, skarżący nie wykazał faktu podrobienia lub przerobienia dokumentacji technicznej, wchodzącej w skład materiału dowodowego sprawy, której dotyczy wnioski o wznowienie. Nie ma potrzeby przytaczania czy powtarzania obszernych wywodów Sądu drugiej instancji, wystarczy wskazanie, że w ocenie Sądu Najwyższego, mają one pełne oparcie w materiale sprawy i uzasadniają konkluzję Sądu Okręgowego o nie istnieniu wskazanej przez skarżącego ustawowej przyczyny wznowienia postępowania.

Pojęcie podrobienia dokumentu odnosi się do etapu jego powstania, w którym dokument jest sporządzany przez określony podmiot i w odpowiedniej formie. Podrobienie dokumentu polega na sporządzeniu go przez inny podmiot niż ten, na który wskazuje treść dokumentu i od którego ma pochodzić (por. wyrok SN z dn. 16 maja 2007 r., III CSK 56/07, LEX nr 334985, postanowienie SN z dn. 9 lipca 2008 r., V CZ 43/08, LEX nr 590290). Przerobienie dokumentu oznacza natomiast wprowadzenie zmian w treści dokumentu sporządzonego przez podmiot, faktycznie oznaczony w tym dokumencie (por. postanowienie SN z dnia 6 czerwca 1997 r., III CKN 85/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 182). Przerobienie dokumentu,

o jakim mowa w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., polega na nadaniu mu innej, niż pierwotna, treści, tj. wpisaniu w jej miejsce innej lub poprawienia istniejącej. Niekompletność dokumentacji projektowej czy inne jej ewentualne wady nie są równoznaczne z podrobieniem lub przerobieniem dokumentu w rozumieniu cytowanych wyżej przepisów k.p.c.

W tym stanie rzeczy, zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego znajduje oparcie w art. 98 w związku z art. 108 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.